

عنوان مقاله:

بررسی مفهوم تعهد و میزان حضور آن در غزل معاصر

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، تاریخ و تمدن (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

زهرا مرتضایی

خلاصه مقاله:

غزل معاصر فارسی یکی از حلقه های زرین زنجیره کهن غزل فارسی است و شاعرانی برجسته با آثار درخشان در این چارچوب ظهور کردند که ظرفیتهای تازه و درخشانی را در شعر فارسی به نمایش گذاشتند. غزل معاصر افزون بر ظرافتها و زیباییهای زبانی و لطافت های بلاغی و ادبی، به لحاظ محتوا نیز برجستگیهای بسیار دارد. آمیختگی به مضامین عرفانی و دینی، توجه به مضامین انسانی، عدالت، حمایت از مظلومان و رعایت آنچه تعهد خوانده میشود، از وجوه تمایز غزل معاصر فارسی است. تعهد یا التزام که عبارت است که پایبندی شاعر به اصول خاص اندیشه ای و قرار دادن شعر در خدمت تبیین و ترویج این اصول، همواره در شعر فارسی حضور داشته است و از شعر کسانی چون کسایی مروزی و فردوسی گرفته تا ناصر خسرو و شاعران مشروطه میتوان تعهد و شعر متعهد را در ادب فارسی دید، اما از اواخر عهد قاجاریه با آشنایی ایرانیان با مباحث نوین نقد ادبی مغربزمین، بحث نظری تعهد و شعر متعهد و ملتزم نیز در بین شاعران ایرانی رواج یافت. غزل معاصر فارسی نیز از این مباحثبرکنار نماند و از آنجا که غزل مهمترین قالب شعری مخصوصا در دهه های پس از انقلاب اسلامی است، شاهد حضور گسترده تعهد و التزام در این قالب شعری هستیم. در این مقاله برآنیم که به روش تحلیلی و توصیفی به بررسی حضور تعهد در غزل معاصر فارسی بپردازیم و یافته های این مقاله نشانگر آن است که غزل فارسی از دهه چهل شمسی همگام با مبارزات ملت ایران شاهد حضور تعهد بود و با انقلاب اسلامی و دفاع مقدس، تعهد در غزل فارسی به اوج رسید.

کلمات کلیدی:

شعر فارسی، غزل معاصر فارسی، تعهد، شعر متعهد، شعر ملتزم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1560186>

